

Erklæring af statsminister Anker Jørgensen.

(20. februar 1975).

I folketingets møde den 20. februar 1975 fremsatte statsministeren, *Anker Jørgensen*, følgende erklæring (F. sp. 237):

„Regering og folketing skal nu gøre en ende på den politiske og økonomiske usikkerhed, den usikkerhed, som i den senere tid har præget Danmark.

Det er nødvendigt, at vi i fællesskab får folketinget til at fungere, hvor det ikke fungerer godt nok.

Det er så meget mere vigtigt, som vi står over for store og påtrængende problemer. Vi skal sikre det sociale indhold i demokratiet, og det vil i dag først og fremmest sige, at vi skal sikre arbejde som det væsentligste grundlag for tryghed. Det er det, vi skal sætte højest på listen over de opgaver, som skal løses.

Den krise, vi står i, er ikke en isoleret dansk krise. Den har ramt hele den industrialiserede verden og skyldes bl. a. en mangel på økonomisk styring i hele vort samfundssystem. Vi kan ikke alene bringe krisen til ophør. Vi skal bruge den indflydelse, vi har i internationale organisationer. Det gælder ikke mindst i EF. Vi skal virke for et samarbejde, som kan fremme en løsning, så vi kan undgå, at den fælles krise afføder en lang periode med stagnation og arbejdsløshed i industrilandene.

Vi har lov til at tro på, at der vil være en bred international forståelse for nødvendigheden af, at vi får et sådant samarbejde. Hvis verdensøkonomien bliver rystet i sin grundvold, hvis vi ikke magter at hindre dybtgående depression og omfattende arbejdsløshed, så vil det også blive en dybt alvorlig krise for selve demokratiet. Derfor må vi håbe på og virke for, at samarbejdet mellem landene — både på verdensplan, europæisk og nordisk — kan klare kriserne i deres start.

Men samtidig med at vi lægger vægt på det internationale samarbejde, må vi også sætte alt ind på at modvirke krisen her